

der, og opholde sig i disse Byer i længere Tid — det maa man gjøre for at første i Arkiverne efter de Ting, som man søger — bliver det baade vanskeliggere og kostbarere for ham, end om han, selv om han ikke boede i Kjøbenhavn, skulde gjøre en Rejse til Kjøbenhavn i den Anledning. Der anføres forskellige Grunde i Motiverne til ikke at samle Alting i Kjøbenhavn, men sprede det til Dels i Provindserne — jeg finder ikke disse Grunde fyldestgjørende. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Punkter og gjen-nemgaa dem, jeg vil kun sige, at det Æneste, jeg kan tillægge Betydning, er, naar det nævnes, at i en hel- eller halvbesæstet By er Arkivet udsat for Brandfare. Sa, det er ganske rigtigt, der have vi allerede en af de uheldige Følger af Kjøbenhavns Befæstning, men jeg veed dog heller ikke, om det bliver til fuldt Alvor at faae Kjøbenhavn besæstet, om ikke det, der allerede er sket, er af en saadan Bestaafenhed, at det ikke indeholder en absolut Præjudice i den Retning. Vi haabe i det Mindste den Side, jeg hører til, at faae Kjøbenhavn til en aaben By, at faae den Befæstning bort, som allerede er begyndt, saa af den Grund kan jeg ikke tillægge denne Bemærkning den Betydning, som den synes at være tillagt i Motiverne. Naar det dernæst staar nævnt som en Grund, at Hovedarkivet altid maa tænkes i nærmeste Forbindelse med Administrationen, ja, saa vil jeg dog sige, at Forbindelsen er jo dog vistnok En temmelig nær, saasnart den er i samme By. Man behøver jo ikke ligefrem at have Gange, som forbinde saadanne Bygninger, i Særdeleshed naar man erindrer, at de Ting, som skulle søges der, dog ere de ældre Ting, og ikke Ting, som man skal have ved Haanden til de daglige Expeditioner. Det var omtrent, hvad jeg havde at sige i denne Sag. Jeg tillader mig at anbefale den til det høie Things velvillige Overveelse.

Falkenstjerne: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, er det ligesom den fore-gaaende ærede Taler (Veth) for at anbefale denne Sag til Fremme her i Thinget, og jeg kunde riftes til at sige til hurtig Fremme. Den Sag, som her er forelagt os, er jo en Sag, der allerede for mange Aar siden er bleven ønsket fra dette Things Side. Allerede i Samlingen 1871—72, da der var forelagt en Lov her i Thinget om Vønnin-ger for Arkivvæsenets Embedsmænd, afgav det Udvalg, der var nedsat om denne Sag, en Betænkning, hvori Kultusministeren op-fordredes til at søge en Del forskellige Ar-kiver samlede, og hvor Udvalget ligeledes henlede Kultusministerens Opmærksomhed

paa de mange Arkivsager, der laa spredte omkring i Landet. Det, der for mig er Hovedsagen ved det Lovforslag, her er fore-lagt, er Oprettelsen af de saakaldte Stifts-arkiver. Det lod ikke til, at det ærede Medlem, som lige talte nu, interesserede sig hynderlig for disse Stiftsarkiver. Jeg tror imidlertid, at det er Hovedsagen ved det nu forelagte Lovforslag. Det er en Rjendsgjerning, at rundt omkring i Landet findes en Mængde Arkivsager paa de aller-mærkeligste Steder, og at disse Arkivsager tidt behandles med en Sigegyldighed og Stø-desløshed, der er aldeles utrolig. Derfor har der jo ogsaa fra Rigsdagens Side i en Række af Aar, saa vidt jeg mindes fra 1880 til 1882 eller 1883, aarlig været givet en Bevilling paa Finantsloven til at under-søge alle disse Arkivsager, der fandtes spredte omkring i Landet, og det er et meget stort Udbytte, denne Undersøgelse har givet. Saa vidt jeg veed, er Resultatet deraf, at ikke mindre end 10,000 Bind den Gang bleve indsamlede, Thingbøger, Protokoller og den Slags Ting og bragt til Arkivet i Kjø-benhavn, hvor de nu opbevares. Det er imidlertid kun en forsvindende Brødel af de mange Sager, der findes rundt i Landet, Resten har man maattet lade ligge. I de Motiver, der følge med Forslaget, findes en i alle Maader interessant Redegjærelse for, hvorledes Arkivsamlingerne ligge i fugtige Kjelde, paa Voster, hvortil man kun kan komme op ad en Stige o. s. v., jeg skal ikke fordybe mig deri, ærede Medlemmer ville jo i Motiverne kunne læse alt dette. Derimod vil jeg sige, at hvad det især er mig om at gjøre, er, at dette Lovforslag fremmes saa hurtigt som muligt. Jeg tror, det gælder her, at man kommer til at op-give den Regel, som man burde i det daglige Liv og ogsaa i det politiske Liv er saa tilbøielig til at følge, at hvad man kan opsætte til i Morgen, skal man ikke gjøre i Dag. Denne Regel har ogsaa i denne Sal ikke saa faa energiske Talsmænd, der i en Række af Aar have formaaet at for-håle mange vigtige Sager. Jeg tror dog, at man om denne Sag, der allerede fra Folkethingets Side i 1871 blev lagt Kultus-ministeren paa Sinde, rolig kunde sige, at efter 17—18 Aars Forløb vilde det næppe være for tidligt, om man nu i Aar faaer den sat i Gang paany og oprettet disse Arkiver i Provindserne. Det er en Rjends-gjerning, at for hver Dag der gaar, for-vinde flere og flere Arkivsager i Landet, ganske særlig tror jeg nok, at vor Geistlighed, som ganske sikkert er mere henvist til at in-teressere sig for de himmelske end for de